

god idé, at regeringen har besluttet at nedlægge netop Narkotikarådet, ej heller nedlæggelsen af Narkofølgegruppen kan vi støtte.

Kl. 14.45

Det er yderst vigtigt, at vi politikere samtidig har en aktiv og direkte dialog med både fagfolk, repræsentanter for Kommunernes Landsforening, Amsrådsforeningen og ministerium, og at det sker med politikere på tværs af partierne, så vi ikke kun har denne rådgivning hver for sig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti støtter ophævelsen af revisionsbestemmelsen, som medfører en permanentgørelse af den gældende retstilstand, for vi er enige med socialministeren i, at det vil være sigtsmæssigt at kunne lade tilbageholdelsesadgang indgå som en del af det samlede udbud af behandlingsmuligheder.

Vi vil endda gå så vidt som til at sige, at en gravid misbruger skal tilbageholdes i et afvænnings- og behandlingssystem under graviditeten, så hun på fødselstidspunktet er stoffri og kan tage vare på sig selv og barnet. Vi mener, det er et rimeligt indgreb over for misbrugeren, for her må vi altså først og fremmest tænke på det ufødte barns tarv. Det er en forfærdelig situation, at en misbruger bliver gravid og derved udsætter fosteret for ganske betydelige risici, der med stor sandsynlighed skader barnet for livstid.

Vi ved godt, at direkte tvang ikke kan praktiseres inden for den gældende lov, da den er baseret på frivillighed. Men vi vil opfordre amterne til at anvende loven og bruge tilbageholdelselementet som støtte i motivationsarbejdet.

Mange narkomaner er så syge og langt ude i et misbrug, at de derfor ikke kan tage ansvar for deres eget liv. I de tilfælde må andre gå ind og tage over, og tilbageholdelselementet er måske den bedste løsning for netop disse personer.

Det er en samfundsopgave at sørge for behandlingsmuligheder for narkotikaafhængige, og Dansk Folkeparti er enig i, at behandlingstilbuddene skal være så varierede som muligt. De mennesker, der ønsker at komme ud af et misbrug, skal have muligheden for at vende tilbage til et normalt liv. Forudsætningen er selvfølgelig, at der er afvænningspladser nok. Det er der ikke på nuværende tidspunkt. Her må man sige,

at vi halter bagud. Men det kan der selvfølgelig ændres på.

Dansk Folkeparti mener, det er vigtigt med en åben debat omkring misbrug, når det drejer sig om forebyggelse – her tænker jeg på oplysningskampagner på landets folkeskoler – om afvænningsmetoder og sidst, men ikke mindst om efterbehandling og opfølgning.

Der skal støttes op om de mennesker, der er afvænnet, med terapi, uddannelse, job og ordentlige boligforhold. Det nytter intet, at man afvænner dem og så sender misbrugerne tilbage i miljøet igen. Så er alt spildt. Alt for tit ser vi dødsfald i forbindelse med en overdosis.

Narkotikamisbrug er et samfundsproblem, som vi er nødt til at forholde os til. Narkotikaforbrydelser er kendetegnet ved meget stor skrupelløshed fra de kriminelles side og uoprettelige skadevirkninger for ofrene og samfundet.

Derfor mener jeg også, det er relevant her til sidst at sige, at Dansk Folkeparti ønsker at styrke narkotikabekæmpelsen meget væsentligt – både den politimæssige indsats og ligeledes en skærpelse af straffeloven.

Sagt med andre ord så må salg af narkotika ganske enkelt bringes til ophør.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte ministerens lovforslag. Vi mener, det er vigtigt, at narkotikabehandling har så bred en vifte af muligheder som overhovedet muligt, så mulighederne for afvænningen tilpasses den enkeltes behov.

I den her omtalte ordning er der godt nok tale om tvang, og der er tale om tilbageholdelse, men det sker på frivillig vis, hvor afvænneren selv får mulighed for at få den støtte, der kan ligge i at bede andre om at holde én tilbage.

Essensen er jo netop her, at man som individ ønsker denne her afvænnings, og at man på forhånd går ind og siger, at nu vil man det gerne. Hvis man så kan nå til den erkendelse, at når man har haft nogle dage uden stoffer, så gør det ondt, og det gør det både fysisk og psykisk, skal man også have muligheden for at blive holdt tilbage i den situation.

Der er i denne her ordning en stor grad af frivillighed og stor grad af at lade den enkelte gå ind i løsningen, at det ikke er en tvang fra samfundets side, det er en frivillig påtaget tvang.